

El bany

A l'aigua ens abracem: té el pubis/ escarolat, la gropa sumptuosa

Joan Vinyoli va néixer el 3 de juliol del 1914 a Barcelona i hi va morir el 30 de novembre del 1984. En recordem un poema bell, visual, sexual.

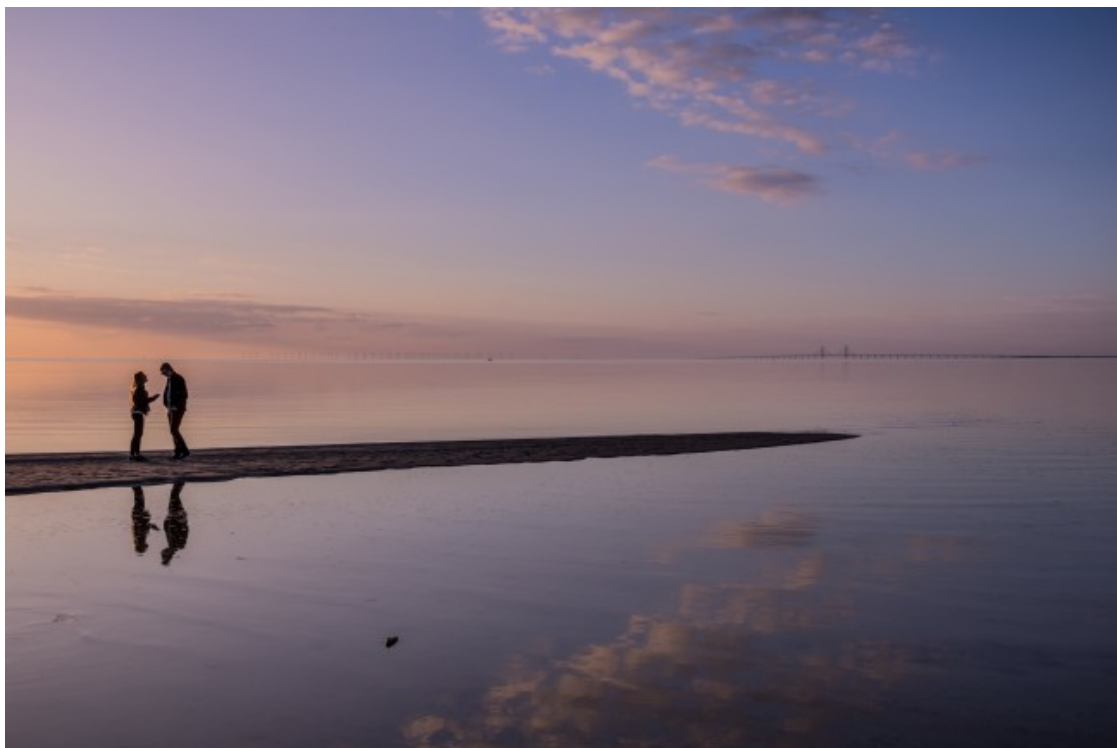

Foto: Susanne Nilsson

A l'aigua ens abracem: té el pubis
escarolat, la gropa sumptuosa,
que en jo tocar-la es fa més plena encara.
M'hi encavalco.

Fuig.

Entrecuixem. L'agafó
pels flancs, amb besos l'asfixio.

Fuig

un altre cop, però ja llangorosa,
flonja i ardent.

Així que surt del bany,
regalimosa, les agulles d'aigua
que li queden pel cos evaporant-se
son crits d'amor.

Aleshores parlem

amb ajut de metàfores. Com dir si no
l'excés d'aire calent que abrusa el pit,
el segament de cames i genolls,
el cor que se'm desboca quan la miro
dreta o jaient.

T'adoro
fins l'esquelet.

El griu (La Magrana, 1978)